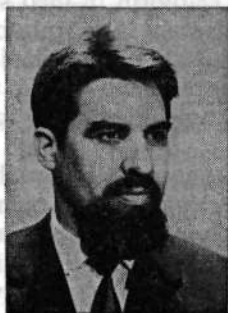

Slovenski narod in slovenska kultura

Na to temo je Društvo slovenskih pisateljev (dvaindvajset njegovih članov) 8. in 9. januarja razpravljalo v Cankarjevem domu. Odmev na to javno tribuno je bil že v Sloveniji velik, segel pa je tudi v širši jugoslovanski prostor in bil marsikdaj tudi ostro odklonilen. Ne glede na različne ocene te tribune in na polemiko, ki jo je sprožila, lahko trdimo, da se je razprava dotaknila problematike, ki tudi širšo javnost resnično zanima. Na temeljna vprašanja, ki jih je odpirala, seveda ni mogla odgovoriti, ker odgovor nanje lahko da samo naša družba kot celota, je pa z njimi ponudila v razmislek marsikaj, kar ni samo stvar pisateljev. In to je njena nesporno pozitivna stran. To in ono s te razprave so že objavili razni slovenski dnevniki, tedniki in štirinajstdnevnik, s pričujočo objavo nekaterih razprav s tega srečanja skuša tudi Sodobnost zabeležiti ta dogodek, ne nazadnje tudi zato, ker prav v naši reviji posvečamo tej tematiki že nekaj časa posebno pozornost. V tej objavi so avtorji razpršeni po vrstnem redu, kot so nastopali v Cankarjevem domu.

Ur.

Za narodno in kulturno identiteto

Ciril
Zlobec

Utegne se pokazati, morda prav kmalu, da današnja razprava ne bo temu ali onemu pogodu, v Sloveniji in zunaj nje. Vendar že samo dejstvo, da do nje prihaja, in sicer skoraj docela spontano, ob minimalni, komaj omembe vredni zunanji pobudi, je najbrž dovolj tehten dokaz, da je potreba po takšni razpravi že kar v zraku, da je o položaju in usodi slovenskega naroda tudi v tem trenutku

treba govoriti in je soodvisna povezava med slovenskim narodom in slovensko kulturo nadvse naravna. Reči je celo mogoče, da je odgovorno razmišljanje o narodu že po tradiciji — a danes nič manj — nerazdvojljivo povezano s temeljnimi vprašanji slovenske kulture. To velja, in najbrž še bolj, tudi obratno.

Misel, da bo univerzalna komunikacija, jezik znakov, šifer in števil, zrahljala občutek tesnejše povezanosti z narodno skupnostjo, se v slovenskem primeru ne uresničuje, vsaj za zdaj je mogoče trditi nasprotno: nacionalna zavest je tako rekoč vsepovsod navzoča, tako ali drugače jo tudi izražajo vsi sloji prebivalstva, pogosto se razkriva